

og det kommercielle; det væsentligste, som er fornødent for den Ansatte, er derfor netop Indsigt i det kommercielle. Derfor tror jeg ogsaa, at det af alle Forretningsmænd vil erkjendes at være det Hensigtsmæssigste, at man ikke for stærkt binder sig til bestemte Personer, men har fri Haand til under de værende Forhold og Konjunkturer at kunne vælge netop de Personer, der bedst maatte egne sig til Løsning af den foreliggende Opgave. Videre tror jeg ikke, at der paa Udvalgets Vegne kan være Anledning til at fremsætte i Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne.

Winther: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) fremkom med en Ytring, hvilken jeg opfattede, som om han troede, at Finantsudvalget ikke viste saa stort Omhu for Statskassens Lærv ved Fastsættelsen af visse Lønninger som Lønningsudvalget, men jeg maa tilstaa, at jeg ikke var beredt paa, at der skulde komme et saadant Angreb, og at jeg just i det Øieblik var beskæftiget med en anden Ting, saaledes at jeg ikke hørte Ytringerne saa ganske nøie. Jeg vil derfor forbeholde mig til Sagens 3die Behandling at paavise, at hvis der har været den Mening i det ærede Medlems Udtalelse, som jeg tror der har været, er den ikke rigtig, jeg tror at det skal lykkes mig at gjendrive den.

Alberti: Til den ærede Ordfører maa jeg bemærke, at det var en Feil, naar jeg antog ham for Medforlagsstiller til Forslaget under Nr. 14, og jeg beder altsaa denne Feiltagelse undskyldt. — Til den ærede Rigsdagsmand for Svendborgs Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) maa jeg gjøre den Bemærkning, at netop det, at Erfaringen viser, at der ved Konstitution har været beskiftet ganske unge Mænd i Amtmandsembeder, indgiver mig Frygt for at gjentage disse Konstitutioner. Dersom Embederne blive fast besatte, vil man faa prøvede Mænd, men der er gjen-

nem Konstitutioner kommet. uprøvede Mænd ind i de yderste Administrationsposter, og det er en Feil. Dersom der er Noget, som skal medføre, at man holder paa Amtmandsembederne, skal det være, at der udvikler sig en stadig Praxis ved de Tilsynsforretninger, som ere henlagte under Amtmændene, men det kan kun ske, naar Ansættelserne ere faste, ikke naar de ere kortvarige, ubestemte, og besatte med uprøvede Mænd. Det ærede Medlem henviste til de Konstitutioner, som bevirkedes ved Amtmænds Ede her i Rigsdagen, men jeg tror ikke, at dette beviser Noget, medmindre Forslaget gik ud paa, at de Amtmænd, der bleve indsatte efter Forslaget under Nr. 14, ikke maatte tage Ede i Rigsdagen. Ellers vil det, hvis dette Forslag gaar igjennem, meget let kunne ske, at en konstitueret Amtmand bliver Rigsdagsmand, og at der da skal konstitueres en konstitueret for den konstituerede; saaledes kan det gaa med Konstitutioner. Istedet for Konstitutioner. Hvad der gjælder om, at Amtmænd kunne være halve Aar borte fra deres Embeder for at sidde i Rigsdagen, gjælder især vigtigt ogsaa for alle andre Klasser af Embedsmænd, og det kan altsaa ikke bevise, at denne Klasse Embedsmændsposter mere bør besættes ved Konstitution end andre.

S. A. Hansen: Jo, der er meget mere, som taler derimod med Hensyn til Amtmænd, fordi de ere Spidsjerne af Administrationen, thi Spidserne ere langt vigtigere, end hvad der er længere nede paa Administrationens Legeme. At de lavere Stillede paa visse Tider af Aaret lade deres Embedsgjæring udføre ved Andre, lader sig meget bedre gjøre end at konstituere for Spidserne selv og lade de virkelige Embedsmænd sidde her. Vi have mangfoldige Exempler i saa Henseende, og jeg tror ikke at fremsætte nogen som helst Bekræftelse ved at nævne et eneste. Lad os huske paa, at gamle Stiftamtmand Unsgaard var Medlem baade af Rigsdagen og af Rigsraadet, men blev hans Embede ikke imidlertid